

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C, Sp. 55—56)

ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Sagens Overgang til tredje Behandling

vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Ænfte Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1875—76.

(Det af Folkethinget vedtagne Forslag til Beslutning findes i Tillæg C. Udvalgets Erklæring i Tillæg B., 2den Behandling i Landstthinget i Tidenden Sp. 333, 2den Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 1327.)

Der var ikke til denne Behandling fremkommet noget Ændringsforslag.

Ordføreren (Kaysler): Udvalget har ligeledes her tilraadet at tiltræde den Beslutning, der er kommen til os fra det andet Thing. I Realiteten er der ingen Forskjel mellem de to Things Beslutninger. Den Kvittering for Statsregnskabet for 1875—76, der vilde følge af den nu foreliggende, af Folkethinget vedtagne Beslutning, er lige saa ubetinget som den, der vilde følge af den i sin Tid her i Landstthinget vedtagne Beslutning. Forskjellen er kun den, at der til Folkethingets Beslutning er knyttet den Udtalelse, at det „passerer, at der til Anskaffelse af Dampskibet „Abdevalla“ ikke er søgt Tillægsbevilling paa et Beløb af 51,585 Kr. 96 Ø., hvilken Anskaffelse i og for sig billiges.“ I Landstthingets Udvalgsbetænkning var det udtalt, at det vilde være ønskeligt, om en saadan Tillægsbevilling var bleven søgt; men man lod det passere, at det ikke var sket. I Folkethingets Beslutning er det udtrykkelig udtalt, at det kan passere. Der er altsaa hverken i formel eller reel Henseende en saadan Forskjel til Stede, at der kan være Anledning til at stille sig fra Folkethinget i dette Punkt, og Udvalget tilraader derfor Landstthinget at tiltræde den af Folkethinget vedtagne Beslutning.

Da ikke Flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved det fra Folkethinget oversendte Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Genhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1875—76 (se Tillæg C.) vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Formanden: Hermed er denne Sag færdig fra Rigsdagen.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen.

Jeg skal imidlertid, inden jeg ansætter noget nyt Møde og angiver Dagsordenen for dette, meddele, at Indenrigsministeren, som de Herrer ville have bemærket, er til Stede, og at han er rede til allerede nu at fremsætte det Lovforslag, om hvis Fremsættelse jeg, som før nævnt, har modtaget en Skrivelse. — Hvis Ingen ytrer sig imod, at det sker allerede i dette Møde, vil jeg ammode den ærede Minister om at fremsætte Lovforslaget strax; i modsat Fald maa det udsættes til et følgende Møde (Dphold). Da Ingen udtaler sig derimod, giver jeg Ordet til den ærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26de Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.

Indenrigsministeren (Steel): Det Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høie Thing, angaar Anlægget af en Redningsstation paa Den Anholt. Allerede i en længere Mærskke har der været Spørgsmaal om Anlægget af en saadan Station, fordi Antallet af Spulykter, som foregaa der, ikke er ringe. I Æraaret 1867—76 er der saaledes strandet 55 Skibe paa Den, og fra disse Skibe ere 6 Besætninger forulykkede. Der har altsaa fra den Side været tilstrækkelig Opfordring til at søge at træffe Foranstaltninger for at komme til Hjælp. Grunden, hvorfor det ikke tidligere er sket, er den, at der formentlig ikke paa Den har været tilstrækkelig sødygtigt Mandskab til Stede, der kunde paa en betryggende Maade betjene Redningsanstalterne. Derimod tror man, at der nu er det fornødne Mandskab til Stede og tillige de fornødne Midler til Befordring af Redningsbaaden fra det ene Sted af Den til det andet, saa at man nu tror med Nytte at kunne oprette en Station der, og saaledes er det tilraadet af alle paagjældende Autoriteter. Det er paa Grund deraf, at jeg har tilladt mig at foreslaa en saadan Station oprettet baade med Redningsbaad og med Raketapparat. Der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt det sidstnævnte Apparat vil kunne være tilstrækkelig nyttigt eller ikke, fordi de allerfleste Strandinger foregaa paa saadanne Steder, der ere langt fraliggende, idet Revene strække sig saa langt ud fra Land, at Raketapparater ikke let ville kunne finde Anvendelse. Men der kan dog forekomme Strandinger udfor Punkter af Den, hvor Raketapparater kunne være til Nytte, og da Beføstningen til Anskaffelsen deraf ikke er betydelig, har man troet at burde forsyne Stationen baade med Raketapparat og med Redningsbaad. Man er endnu ikke kommen til nogen bestemt Mening om, paa hvilke Steder disse Redningsapparater